

Arrest

nr. 315 117 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LAHAYE
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LAHAYE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U werd geboren op (...) 1990 in Tbilisi en woonde daar uw hele leven.

U studeerde politieke wetenschappen maar werkte deze opleiding niet af. Nadien studeerde u internationale handel en volgde u opleidingen communicatie en journalistiek. Daarnaast oefende u verschillende beroepsactiviteiten uit. U had een eigen blog en richtte in 2010 samen met anderen een fonds voor ontwikkeling van sociale media op. U werkte tot 2012 bij de openbare dienst en u was ook actief als journalist bij Radio F.(...) E.(...). Voorts werkte u voor verschillende non-profitorganisaties en voor een fonds dat samenwerkte met het ministerie van Gezondheid ter preventie van HIV, malaria en TBC. Verder zette u zich actief in voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië. U werkte bij de LGBTQI+-organisatie E.(...) M.(...) en maakte er deel uit van de raad van bestuur, u richtte zelf de organisatie B. (...) op voor mensen die aan HIV lijden, en in 2018 was u een jaar vrijwilliger bij de communicatiedienst van de organisatie Tbilisi Pride. Ten

slotte, was u ook politiek actief. U was toezichthouder voor de partij Nationale Beweging bij de verkiezingen in 2016, u was consultant voor de partij Europees Georgië in 2017-2018, en u was sinds 2021 lid van de liberale politieke partij Droa!.

U heeft doorheen uw leven problemen gekend omwille van uw homoseksuele geaardheid. Tijdens uw puberteit werd u het slachtoffer van pesterijen omwille van uw homoseksuele geaardheid. Voorts werd u in 2016 persoonlijk aangevallen bij u thuis door een man, met wie u voorheen seksueel contact had gekend, en enkele van zijn kennissen. Zij scholden u uit, maakten alles kapot, bestolen u, en sloegen u op uw gezicht waardoor u een blauwe plek had. U werd naar aanleiding van dit incident ondervraagd door de politie. Er was één van de politieagenten die u hierbij vreemde vragen stelden over uw geaardheid en over het gegeven dat u besmet was met HIV. U merkte die politieagent later verschillende malen op wanneer u deelnam aan manifestaties. Hij waarschuwde u dat u niets moest zeggen over het motief van de daders in de media, nl. dat dit verbonden was aan uw seksuele oriëntatie, omdat ze anders geen onderzoek zouden kunnen opstarten. Er werd één van de daders gearresteerd en veroordeeld wegens diefstal en beroving. Tijdens de zitting bij de rechtbank werd u slecht behandeld door de rechter. De rechter stelde u beledigende vragen en u mocht geen kopie hebben van de beslissing. Tot slot, werd u een week voor uw vertrek uit Georgië op straat aangesproken door, volgens u, 50-jarige dikke mannen, en door hen uitgescholden.

Naast deze individuele problemen werd u samen met andere LGBTQI+-activisten op de Internationale Dag tegen Homofobie, Bifobie, Transfobie en Interseksefobie – 17 mei - meermaals geconfronteerd met agressieve en gewelddadige tegenbetogingen van conservatieve, religieuze groeperingen. Op 17 mei 2012 was u als journalist getuige hoe deze LGBTQI+-manifestatie fysiek werd aangevallen door geestelijken en de politie niets deed om dit te verhinderen. Op 17 mei 2013 nam u zelf deel aan deze manifestatie. Er was toen een contramanifestatie van de orthodoxe kerk aan de gang die jullie aanvielen. Jullie werden omwille hiervan door de politie met speciale bussen naar een veilige plaats overgebracht, en er werd naar aanleiding van dit incident ook een zaak opgestart bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Op 17 mei 2014 was het niet mogelijk om de dag te vieren en op 17 mei 2015 verliep deze dag veilig. Op 17 mei 2017 verliep de manifestatie vreedzaam. Op 17 mei 2018 werd er geen LGBTQI+-manifestatie georganiseerd omdat jullie gewaarschuwd werden door een kennis bij de veiligheidsdienst dat er een persoon vermoord zou worden. Jullie heb die dag op een kleinschalige manier gevierd maar toen u een toespraak hield werd een activist geslagen. Er was die dag ook een contramanifestatie aan de gang en jullie werden door de politie met speciale bussen overgebracht naar een veilige plaats. Ook tijdens uw activiteiten voor de organisatie Tbilisi Pride werd u samen met andere LGBTQI+-activisten geconfronteerd met agressieve en gewelddadige tegenbetogingen van conservatieve, religieuze groeperingen. In 2019, het jaar dat Tbilisi Pride werd opgericht, merkten jullie dat jullie achtervolgd werden door gewelddadige groeperingen. Toen jullie tijdens die periode op een dag geprovoceerd werden, belden jullie de politie op. Zij kwamen ter plaatste maar konden die persoon niet arresteren omdat het een medewerker van de veiligheidsdienst bleek te zijn. Op 16 juni 2019 hielden jullie een manifestatie aan de Kanselarij. Jullie werden toen omringd door gewelddadige groeperingen en de politie, en moesten daar de hele nacht doorbrengen. Op 8 juli 2023 was u met de taxi onderweg naar een muzikfestival van Tbilisi Pride. U hoorde dat er een contramanifestatie aan de gang was. Toen de taxichauffeur aan uw T-shirt merkte dat u hieraan wenste deel te nemen en hij gewelddadige groeperingen op straat zag die in jullie richting kwamen, bent u uit de taxi gestapt. U trok uw LGBTQI+ T-shirt uit en riep een andere taxi. U volgde ondertussen het nieuws dat er een gewelddadige aanval was tegen deelnemers van dit festival en chatte hierover met andere activisten. De politie had hen naar veilige plaatsen gebracht maar geen actie ondernomen tegen de gewelddadige groepering die hen aanviel. Het hoofd van de politie toonde aan de leider van de gewelddadige groepering hoe alles kapot geslagen was om hem tevreden te stellen, en de ondervoorzitter van de minister van Binnenlandse Zaken kwam ter plaatse en keurde deze acties goed. In het kader van uw activiteiten tijdens LGBTQI+-manifestaties vermeldde u dat deze conservatieve, religieuze groeperingen een tv-kanaal hadden waar zij informatie verspreiden over jullie acties op 17 mei en waarop te zien is dat u aan deze manifestaties deelnam.

U nam verder ook deel aan andere manifestaties in het kader van uw politieke activiteiten. Op 20 juni 2019 nam u deel aan een manifestatie tegen het gegeven dat Kavrilov, een Russisch vertegenwoordiger van de orthodoxe parlementsleden en leider van de Communistische partij, in het Georgisch parlement aanwezig was. De politie gebruikte die dag geweld tegen de manifestanten en er raakten een paar mensen gewond. U werd die dag ook geconfronteerd met manifestanten die tegen u agressief waren omdat u de regenboogvlag op uw schouders had. U werd tijdens dit evenement door iemand anders naar een veilige plaats gebracht en nadien ging u naar huis. In 2021 heeft u mee een betoging georganiseerd voor steun aan Oekraïne naar aanleiding van de oorlog met Rusland. Op 7, 8 en 9 maart 2023 nam u deel aan manifestaties tegen de overheid omdat ze non-profitorganisaties probeerden te verbieden. U liep hierbij gehoorschade op door het waterkanon en het geluidsapparaat dat de politie inzette om de betoging uiteen te drijven.

Op 11 juli 2023 besloot u naar aanleiding van voorgaande problemen Georgië te verlaten omdat u heel angstig en depressief was. U reisde naar België en u diende hier op 14 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Naast de problemen die u voor uw vertrek gekend hebt, vreest u dat u volgend jaar bij de verkiezingen op een verkiezingslijst zou moeten staan, dat de overheidsmedia u zouden zwartmaken om u te laten stoppen

met uw politieke activiteiten, en dat de autoriteiten u in een provocatie zouden lokken zoals met anderen is gebeurd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een attest van het ministerie van Justitie omtrent uw werkzaamheden voor voor de LGBTQI+-organisaties E.(...) M.(...) en B. (...), het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens omtrent de problemen tijdens de protesten op 17 mei 2013, een brief van uw advocaat in verband met dit arrest, een artikel over de algemene situatie in Georgië waarin het gaat over de rechten van LGBTQI+personen in Georgië, een bundel documenten omtrent uw beroepsactiviteiten, een bundel documenten omtrent uw persoonlijke vervolgingsfeiten, een bundel documenten omtrent uw activisme voor de LGBTQI+-gemeenschap tussen 2011 en 2023, en een bundel documenten omtrent uw politieke activiteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden omwille van uw homoseksuele geaardheid, uw activiteiten voor LGBTQI+-organisaties, en uw politieke activiteiten.

Wat betreft uw homoseksuele geaardheid en uw activiteiten bij LGBTQI+-organisaties, dient te worden vastgesteld dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw seksuele oriëntatie en uw activiteiten bij LGBTQI+-organisaties niet worden betwist.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTQI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTQI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal gewelddadigheden neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen.

In hoeverre LGBTQI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u, wanneer u geconfronteerd werd met ernstige, persoonlijke problemen omwille van uw seksuele oriëntatie, hiervoor op enige bescherming kon rekenen in Georgië. Zo vertelde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u in 2016 persoonlijk werd aangevallen bij u thuis door een man, met wie u voorheen seksueel contact had gekend, en enkele van zijn kennissen. Zij scholden u uit, maakten alles kapot, bestolen u, en sloegen u op uw gezicht waardoor u een blauwe plek had (CGVS, pg. 11). Uit uw verdere verklaringen blijkt niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig waren om u voor deze problemen bescherming te geven. Hoewel er enige tekortkomingen waren tijdens de procedure die u tegen de daders was opgestart – één van de politieagenten stelde u vreemde vragen over uw homoseksuele geaardheid en over het gegeven dat u besmet was met HIV (CGVS, pg. 11), u mocht niets over het motief van de daders zeggen in de media (CGVS, pg. 11 & 12), er werd maar één van de daders gearresteerd (CGVS, pg. 12), de rechter stelde u beledigende vragen (CGVS, pg. 12), en u mocht geen kopie hebben van de beslissing van de rechtbank (CGVS, pg. 12) – werd één van de daders wel degelijk gearresteerd en veroordeeld wegens diefstal en beroving (CGVS, pg. 2). Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u omtrent dit éénmalige, persoonlijke incident verder geen actuele vrees aanhaalt (CGVS, pg. 15 & 16).

Wat betreft de andere incidenten die u meemaakte, dient te worden opgemerkt dat deze op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om in uw hoofde te kunnen spreken van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. U vermeldde dat u samen met andere LGBTQI+-activisten op de Internationale Dag tegen Homofobie, Bifobie, Transfobie en Interseksefobie meermaals geconfronteerd werd met agressieve en gewelddadige tegenbetogingen van conservatieve, religieuze groeperingen. Zo verklaarde u dat u op 17 mei 2012 als journalist getuige was hoe deze manifestatie fysiek werd aangevallen door geestelijken en de politie niets deed om dit te verhinderen (CGVS, pg. 10); dat op 17 mei 2013 – toen u zelf deel uitmaakte van de manifestatie – er een contramanifestatie van de orthodoxe kerk was die jullie aanvielen (CGVS, pg. 10), dat jullie tijdens die manifestatie met speciale bussen naar een veilige plaats werden gebracht, en dat er naar aanleiding van dit incident een zaak werd opgestart bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg; dat jullie op 17 mei 2018 een kleine manifestatie organiseerden op deze dag omdat jullie waren gewaarschuwd door een kennis binnen de veiligheidsdiensten dat er iemand zou gedood worden, dat er, toen u een speech gaf, één van de activisten werd geslagen, en dat jullie vervolgens opnieuw met speciale bussen door de politie naar een veilige plaats werden overgebracht (CGVS, pg. 12 & 13). Daarnaast werd u ook op evenementen van Tbilisi Pride geconfronteerd met agressieve en gewelddadige tegenbetogingen van conservatieve, religieuze groeperingen. U vertelde dat jullie in 2019, het jaar dat Tbilisi Pride werd opgericht, merkten dat jullie achtervolgd werden door gewelddadige groeperingen en dat jullie, wanneer jullie op een dag geprovoceerd werden, de politie belden om ter plaatse te komen. Ze konden die persoon toen niet arresteren omdat het een medewerker van de veiligheidsdienst bleek te zien (CGVS, pg. 13). Op 16 juni 2019 hielden jullie een manifestatie aan de Kanselarij. Jullie werden toen omringd door gewelddadige groeperingen en de politie, en moesten daar de hele nacht doorbrengen (CGVS, pg. 13). Ten slotte, gaf u aan dat u op 8 juli 2023 met de taxi onderweg was naar een muziektfestival van Tbilisi Pride. U hoorde dat er een contramanifestatie aan de gang was. De taxichauffeur merkte aan uw T-shirt dat u hieraan wenste deel te nemen en toen hij gewelddadige groeperingen op straat zag die in jullie richting kwamen, bent u uit de taxi gestapt. U trok uw LGBTQI+-T-shirt uit en riep een andere taxi. U volgde ondertussen het nieuws dat er een gewelddadige aanval was tegen deelnemers van dit festival en chatte hierover met andere activisten. De politie had hen naar veilige plaatsen gebracht maar geen actie ondernomen tegen de gewelddadige groepering die hen aanviel. Het hoofd van de politie toonde aan de leider van de gewelddadige groepering hoe alles kapot geslagen was om hem tevreden te stellen, en de ondervoorzitter van de minister van Binnenlandse Zaken kwam volgens u ter plaatse en keurde deze acties goed (CGVS, pg. 9). Voorts gaf u in het kader van uw activiteiten tijdens deze LGBTQI+-manifestaties aan dat deze conservatieve, religieuze groeperingen een tv-kanaal hadden waar zij informatie verspreiden over jullie acties op 17 mei en waarop te zien was dat u aan die manifestaties deelnam (CGVS, pg. 9). Hoe betreurenswaardig deze incidenten ook zijn, dient te worden vastgesteld dat dergelijke incidenten onvoldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit betreffen immers losstaande incidenten met onbekenden op een welbepaalde plaats en in een specifieke tijdsperiode. Uit uw verklaringen blijkt verder geenszins dat deze onbekende personen op heden nog de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen. Daarenboven ondernamen de autoriteiten steeds enige, hetzij beperkte, veiligheidsmaatregelen tijdens deze incidenten. U gaf immers aan dat u en de andere manifestanten meermaals met speciale bussen naar een veilige plaats werden overgebracht (zie supra.). Bijgevolg kan er uit deze geïsoleerde incidenten dan ook geen actuele en gegronde vrees in uw hoofde worden afgeleid. Wat betreft de beledigingen die u op straat zou gekend hebben – u vermeldde dat u een week voor uw vertrek werd aangesproken door 50-jarige dikke mannen en dat zij u uitgescholden hadden (CGVS, pg. 9 & 10) – en de pesterijen die u meemaakte tijdens uw puberteit (CGVS, pg. 7), dient te worden vastgesteld dat dit uitermate laakbaar is en op geen enkele wijze de goedkeuring van het CGVS wegdraagt, maar dat zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen worden gekwalificeerd.

Bovendien moet erop gewezen worden dat u zich ondanks bovenstaande problemen goed staande hield in Georgië. U kon er de laatste 12 jaar op hetzelfde adres blijven wonen (CGVS, pg. 4) en u kon voorzien in uw eigen levensonderhoud. U oefende in Tbilisi immers verschillende beroepsactiviteiten uit (CGVS, pg. 5). U had een eigen blog en richtte in 2010 samen met anderen een fonds voor ontwikkeling van sociale media op. U werkte tot 2012 bij de openbare dienst en u was ook actief als journalist bij Radio F.(...) E.(...). Voorts werkte u voor verschillende non-profitorganisaties en voor een fonds dat samenwerkte met het ministerie van Gezondheid ter preventie van HIV, malaria en TBC. Verder zette u zich actief in voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië (CGVS, pg. 5-8). U werkte bij de LGBTQI+-organisatie E.(...) M.(...) en maakte deel uit van de raad van bestuur, u richtte zelf de organisatie B. (...) op voor mensen die aan HIV lijden, en in 2018 was u een jaar vrijwilliger bij de communicatiedienst van de organisatie Tbilisi Pride. Ten slotte, was u ook politiek actief (CGVS, pg. 5-8). U was toezichthouder voor de partij Nationale Beweging bij de verkiezingen in 2016, u was consultant voor de partij Europees Georgië in 2017-2018, en u was sinds 2021 lid van de liberale politieke partij Droa!. U beschikt door deze activiteiten dan ook over een uitgebreid netwerk in Georgië. Dit blijkt onder meer uit het feit dat u nog contact hebt met familie, vrienden, en andere partijleden in Georgië. Wat betreft uw familie vertelde u ook dat u met uw familieleden, behalve met uw vader, een goede relatie heeft (CGVS, pg. 4 & 5). Daarnaast gaf u zelf aan dat de situatie voor de

LGBTQI+-gemeenschap in Georgië in positieve zin evolueerde sinds u in 2011 actief geëngageerd raakte. Zo verklaarde u dat mensen van de LGBTQI+-gemeenschap meer zichtbaar geworden zijn, meer open zijn, en dit vroeger niet mogelijk was. U vertelde dat er nachtclubs zijn en dat dit de ontmoetingsplaatsen zijn voor de LGBTQI+-gemeenschap. Ook in de media, behalve op het overheidskanaal, ziet u een positieve evolutie. U stelde dat men heeft geleerd op een meer ethische manier over de LGBTQI+-gemeenschap te spreken. Tot slot, gaf u aan dat er een verschil is tussen hoe jongeren en de vorige generaties over LGBTQI+personen denken, en dat er nu ook LGBTQI+personen zijn die succesvol zijn in Georgië, nl. zangers en designers (CGVS, pg. 15). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dan ook niet dat u in Georgië omwille van uw homoseksuele geaardheid en uw activiteiten voor LGBTQI+-organisaties in een dermate precaire situatie terecht kwam of zou terechtkomen dat deze zou kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat uw activisme en betrokkenheid bij verschillende LGBTQI+-organisaties niet wordt betwist door het CGVS. Uit het geheel van uw verklaringen komen evenwel onvoldoende concrete elementen naar voor waaruit zou kunnen blijken dat het loutere feit dat u deze activiteiten ontplooid in uw hoofde aanleiding hebben gegeven tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw profiel als activist an sich volstaat bijgevolg niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw politieke activiteiten voor de partij Droa! slaagt u er evenmin in een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw politieke activiteiten niet worden betwist.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft de incidenten die u meemaakte in het kader van uw politieke activiteiten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om in uw hoofde te kunnen spreken van

een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. U verklaarde dat u op 20 juni 2019 deelnam aan een manifestatie tegen het feit dat Kavrilov, een Russisch vertegenwoordiger van de orthodoxe parlementsleden en leider van de Communistische partij, in het Georgisch parlement aanwezig was. De politie gebruikte die dag geweld tegen de manifestanten en er raakten een paar mensen gewond. U gaf hierbij ook aan dat andere manifestanten tegen u agressief werden omdat u de regenboogvlag op uw schouders had. U verduidelijkte verder dat u door iemand naar een veilige plaats werd gebracht en dat u nadien naar huis ging (CGVS, pg. 13). In 2021 heeft u mee een betoging georganiseerd voor steun aan Oekraïne naar aanleiding van de oorlog met Rusland (CGVS, pg. 14). Op 7, 8 en 9 maart 2023 nam u deel aan manifestaties tegen de overheid omdat ze non-profitorganisaties probeerden te verbieden. U liep hierbij gehoorschade op door het waterkanon en het geluidsapparaat dat de politie inzette om de betoging uiteen te drijven (CGVS, pg. 14). Hoe betreurenswaardig deze incidenten ook zijn, dient te worden vastgesteld dat voorgaande incidenten onvoldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit betreffen immers losstaande incidenten met de politie en onbekenden op een welbepaalde plaats en in een specifieke tijdperiode. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat de politie en deze onbekende personen op heden nog de intentie zouden hebben om u op systematische wijze te vervolgen. Bijgevolg kan uit deze geïsoleerde incidenten dan ook geen actuele en gegronde vrees in uw hoofd worden afgeleid.

Daarnaast is de vrees die u aanhaalde in het kader van uw politieke activiteiten – u vreest dat u volgend jaar bij de verkiezingen op een lijst zou moeten staan, dat de overheidsmedia u zouden zwartmaken om u te laten stoppen met uw politieke activiteiten, en dat de autoriteiten u in een provocatie zouden lokken zoals met anderen is gebeurd (CGVS, pg. 15 & 16) - louter hypothetisch. Wanneer u gevraagd werd of u hiervoor al concrete indicaties heeft, verwees u immers enkel naar problemen die andere personen gekend hebben. Zo vertelde u over een homoseksuele man, L. (...), die bij het protest in maart 2023 aangehouden werd en een straf kreeg voor hooliganisme. De autoriteiten beweerden dat hij een molotovcocktail gegooid had terwijl dit niet waar was. U gaf aan dat hij tegen een politieagent wel had gezegd dat hij een slaaf was (CGVS, pg. 15 & 16). Voorts verwees u naar een protestactie tegen een familiefeest van de Russische minister van Buitenlandse Zaken Lavrov waarvoor er veel politie werd gemobiliseerd, en naar een vrouw van de politieke partij Droa! die geïmproviseerd werd, en samen met haar man gearresteerd werd (CGVS, pg. 15). Aangezien u louter verwees naar andere personen, haalde u dan ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk geïmproviseerd wordt door de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich echter niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en u dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronnd, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

De documenten die u neerlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort en uw identiteitskaart, bevatten louter identiteitsgegevens die op zich niet worden betwist. De overige documenten die u neerlegde – nl. een attest van het ministerie van Justitie omtrent uw werkzaamheden voor de LGBTQI+-organisaties E.(...) M.(...) en B. (...), het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens omtrent de problemen tijdens de protesten op 17 mei 2013, een brief van uw advocaat in verband met dit arrest, een artikel over de algemene situatie in Georgië waarin het gaat over de rechten van LGBTQI+-personen in Georgië, een bundel documenten omtrent uw beroepsactiviteiten, een bundel documenten omtrent uw persoonlijke vervolgingsfeiten, een bundel documenten omtrent uw activisme voor de LGBTQI+-gemeenschap tussen 2011 en 2023, en een bundel documenten omtrent uw politieke activiteiten – tonen uw professionele en politieke activiteiten, uw activiteiten voor de LGBTQI+-gemeenschap, en de problemen die u omwille hiervan gekend hebt aan, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Het schrijven van uw advocaat (d.d. 12/03/2024) waarin u verwijst naar verschillende bronnen en rapporten over de actuele situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, wijzigt evenmin iets aan voorgaande vaststellingen. U toont met dergelijk informatie omtrent de algemene situatie voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië immers niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u omwille hiervan een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) of c) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen “48/3 à 48/7” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*” en van “*het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*”. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij een “*(u)ittreskel van de Tik tok pagina van de Droa!partij*” (bijlage 3).

Per aanvullende nota's van 16 september 2024 en 25 september 2024 brengt verzoekende partij nog bijkomende informatie aan omtrent de algemene situatie in Georgië voor de lgbt+-gemeenschap en politieke opposanten (zie rechtsplegingsdossier, stukken 12 en 14). Bij haar aanvullende nota van 16 september 2024 voegt zij tevens een screenshot waaruit moet blijken dat een foto van haar tijdens een vergadering in juni 2024 met oppositieleiders ter voorbereiding van de verkiezingen van oktober op Facebook werd gepubliceerd door de oprichtster van de partij *Droa!* (zie bijlage 1).

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij vervolgd te worden omwille van haar homoseksuele geaardheid, haar activiteiten voor lgbt+-organisaties en haar politieke activiteiten (notities CGVS, p. 8 e.v.).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze vaststelt en motiveert dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. In het bijzonder wordt erop gewezen dat:

(i) wat betreft haar seksuele oriëntatie en haar activiteiten bij lgbt+-organisaties, (a) zij voor de ernstige, persoonlijke problemen omwille van haar seksuele oriëntatie, met name de aanval op haar persoon in 2016, op enige bescherming kon rekenen in Georgië en zij bovendien omtrent dit éénmalige, persoonlijke incident verder geen actuele vrees aanhaalt, (b) de andere incidenten die zij meemaakte op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om in haar hoofde te kunnen spreken van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade, verder uit haar verklaringen geenszins blijkt dat haar onbekende belagers op heden nog de intentie zouden hebben om haar op systematische wijze te vervolgen en de autoriteiten bovendien steeds enige, hetzij beperkte, veiligheidsmaatregelen namen tijdens deze incidenten en (c) ten slotte uit het geheel van haar verklaringen niet blijkt dat zij in Georgië omwille van haar homoseksuele geaardheid en haar activiteiten voor lgbt+-organisaties in een dermate precaire situatie terecht kwam of zou terechtkomen dat deze zou kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming doch daarentegen uit haar verklaringen blijkt dat zij zich ondanks de door haar aangehaalde problemen goed staande hield in Georgië nu zij er de laatste twaalf jaar op hetzelfde adres kon blijven wonen, zij verder ook kon voorzien in haar eigen levensonderhoud, zij omwille van haar activiteiten beschikt over een uitgebreid netwerk in Georgië waarmee zij nog steeds contact heeft en zij ten slotte zelf aangaf dat de situatie voor de lgbt+-gemeenschap in Georgië in positieve zin evolueerde sinds zij in 2011 actief geëngageerd raakte; en, (ii) wat betreft haar politieke activiteiten voor de partij *Droa!*, (a) de incidenten die zij in dit kader meemaakte op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om in haar hoofde te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en (b) de door haar aangehaalde vrees in het kader van haar politieke activiteiten – zij vreest dat zij volgend jaar bij de verkiezingen op een lijst zou moeten staan, dat de overheidsmedia haar zouden zwartmaken om haar te laten stoppen met haar politieke activiteiten, en dat de autoriteiten haar in een provocatie zouden lokken zoals met anderen is gebeurd – louter hypothetisch is nu zij wanneer haar gevraagd werd of zij hiervoor al concrete indicaties had enkel verwees naar problemen die andere personen gekend hebben en geen concrete elementen aanhaalde waaruit blijkt dat zij persoonlijk gevisieerd wordt door de autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat, hoewel erkend wordt dat de lgbt+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat er in Georgië actueel sprake is van veralgemeende vervolging van lgbt+-personen. Waar verzoekende partij meent dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt verouderd is en aanvoert dat uit recentere bronnen een systematische vervolging blijkt, stelt de Raad evenwel vast dat uit de informatie die verzoekende partij in haar verzoekschrift en aanvullende nota's aanhaalt evenmin blijkt dat er actueel in Georgië sprake is van een veralgemeende groepsvervolging van de lgbt+-gemeenschap. De bijgebrachte informatie met betrekking tot de onrustwekkende situatie van de lgbt+-gemeenschap in Georgië, de strenge en intensere anti-lgbt+-retoriek van de aan de macht zijnde partij *Georgian Dream* en de goedkeuring door het Georgische parlement van een wetsvoorstel inzake beperkingen op de vrijheid van meningsuiting en vereniging ten aanzien van de lgbt+-gemeenschap volstaat niet om te concluderen dat er actueel in Georgië sprake is van een systematische vervolging van lgbt+-personen. De Raad merkt hierbij op dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Uit voorliggende informatie kan evenwel niet worden afgeleid dat algemeen gesteld kan worden dat de problemen waarmee lgbt+-personen geconfronteerd worden in Georgië die aard, intensiteit en draagwijdte hebben dat zij als vervolging dienen te worden beschouwd en dat er aldus sprake zou zijn van een systematische vervolging van lgbt+-personen. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar deze informatie van algemene aard om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij evenwel in gebreke blijft.

Verzoekende partij herhaalt vervolgens de problemen die zij gekend heeft in Georgië omwille van haar geaardheid en haar lgbt+-activisme, waarbij zij oppert dat het geenszins geïsoleerde incidenten betreffen doch wel dat er sprake is van een systematische vervolging. Zij stelt dat zij bijna jaarlijks blootgesteld werd aan gewelddaden waarbij *“(h)et geweld (...) een ernstig stadium (bereikte) in 2016 en verergerde in 2023, wat ertoe leidde dat verzoeker het land ontvluchtte in angst voor zijn leven”*. Tevens benadrukt zij dat de gewelddaden tijdens de Pride van 2013 geleid hebben tot een veroordeling van Georgië door het Europees Hof van de Rechten van de Mens waardoor deze wel degelijk voldoende ernstig zijn om van vervolging te kunnen spreken. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in haar conclusie dat uit de verklaringen van verzoekende partij geen systematische vervolging blijkt, nu de persoonlijke aanval uit 2016 een éénmalig, persoonlijk incident betreft waaromtrent zij verder geen actuele vrees aanhaalt en de gekende problemen tijdens de lgbt+-manifestaties losstaande incidenten betreffen met onbekenden op een welbepaalde plaats en in een specifieke tijdsperiode zonder dat uit haar verklaringen op enerlei wijze blijkt dat deze onbekende personen op heden nog de intentie zouden hebben om haar op systematische wijze te vervolgen. Uit deze geïsoleerde incidenten kan dan ook geen actuele en gegronde vrees in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. De beledigingen die zij op straat zou gekend hebben en de pesterijen die zij meemaakte tijdens haar puberteit zijn voorts, hoewel laakbaar, onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te kunnen worden beschouwd. Zij het hierbij benadrukt dat de ernst van de door verzoekende partij vermeende jarenlange vervolging ten aanzien van haar persoon danig wordt ondergraven door de vaststelling dat zij niettemin nog tot juli 2023 in Georgië is gebleven en zij de laatste twaalf jaar voor haar vertrek op hetzelfde adres kon blijven wonen en kon voorzien in haar eigen levensonderhoud (notities CGVS, p. 4-5).

Verder volstaat haar loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië op vlak van bescherming van de lgbt+-gemeenschap niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om haar hulp en /of bescherming te bieden. Immers, hoewel uit de *“CO/ Focus”* betreffende *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023, waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, blijkt dat er in Georgië op vlak van bescherming in geval van lgbt+-personen tekortkomingen zijn, kunnen ook lgbt+-personen bij de politie terecht voor klachten en raden ook ngo's, waaronder E.(...) M.(...), leden van de lgbt+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen in geval van problemen. Als de politie niet helpt, is het bovendien ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen, wiens betrokkenheid er vaak voor zorgt dat een zaak grondig onderzocht wordt. Uit deze informatie kan dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn verzoekende partij hulp en/of bescherming te bieden. Ook uit de door

verzoekende partij bijgebrachte informatie omtrent de algemene situatie in Georgië kan niet zonder meer besloten worden dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn verzoekende partij hulp en/of bescherming te bieden. Door verzoekende partij wordt geen concrete informatie bijgebracht waaruit kan blijken dat voormelde beschermingsmogelijkheden in Georgië niet langer beschikbaar zijn voor lgbt+-personen. Het komt dan ook aan verzoekende partij toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Evenwel dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij desbetreffend niet overtuigd. Zoals in de bestreden beslissing immers dienstig wordt opgemerkt, blijkt uit haar verklaringen niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig waren om verzoekende partij voor de door haar gekende problemen bescherming te geven. Zo werd één van de daders van de aanval op haar persoon in 2016, hoewel er enige tekortkomingen waren tijdens de procedure, niettemin gearresteerd en veroordeeld wegens diefstal en beroving en namen de Georgische autoriteiten voorts veiligheidsmaatregelen toen zij en de andere manifestanten tijdens lgbt+-manifestaties belaagd werden. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat zij reeds meerdere malen bescherming verkreeg van de Georgische autoriteiten en verzoekende partij toont niet aan dat haar nationale autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om bescherming te verlenen en geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade. Met een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in Georgië, toont verzoekende partij evenmin *in concreto* aan dat het haar in haar geval aan nationale bescherming ontbeert.

Het loutere gegeven dat Georgië niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen doet op zich geen afbreuk aan voormelde informatie omtrent de in Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op verzoekende partij.

Wat betreft haar problemen en vrees in het kader van haar politieke activiteiten, bemerkt de Raad ook hier dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land voor opposanten/critici van het huidige regime om aan te tonen dat zij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Uit voormelde COI-focus van 11 december 2023 blijkt immers dat er voor laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging en dat hooggeplaatste opposanten/critici wel blootstaan aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. De informatie die verzoekende partij aanbrengt in haar verzoekschrift alsook per aanvullende nota ligt geheel in dezelfde lijn en werpt hierop geen ander licht. In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. *In casu* blijft verzoekende partij evenwel in gebreke om aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Immers treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze inzake de incidenten die zij meemaakte in het kader van haar politieke activiteiten in de bestreden beslissing motiveert dat deze op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om in haar hoofde te kunnen spreken van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade, nu het immers losstaande incidenten betreffen met de politie en onbekenden op een welbepaalde plaats en in een specifieke tijdsperiode en uit haar verklaringen geenszins blijkt dat de politie en deze onbekende personen op heden nog de intentie zouden hebben om haar op systematische wijze te vervolgen. Wat betreft daarnaast nog de door haar aangehaalde vrees om volgend jaar bij de verkiezingen op een lijst te moeten staan, dat de overheidsmedia haar zouden zwartmaken om haar te laten stoppen met haar politieke activiteiten en dat de autoriteiten haar in een provocatie zouden lokken zoals met anderen is gebeurd, wordt er door verwerende partij terecht op gewezen dat deze voorgehouden vrees louter hypothetisch is nu verzoekende partij desbetreffend geen enkele concrete indicatie heeft en geen concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat zij persoonlijk geviséerd wordt door de autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten. In haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan het louter herhalen van haar problemen wegens haar politieke activiteiten en haar vrees in dit verband, doch zonder voormelde pertinente vaststellingen *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. Waar zij nog benadrukt dat zij een zekere zichtbaarheid heeft in de media en online – zij verwijst naar een aantal weblinks alsook een TikTok-video van de partij *Droa!* waarop zij te zien is (zie bijlage 3 van het verzoekschrift) en brengt tevens een screenshot bij

omtrent een door de oprichtster van de partij *Droa!* op Facebook gepubliceerde foto die blijkens het onderschrift genomen werd in Brussel en waarop verzoekende partij afgebeeld staat met een groep mensen die de Georgische vlag vasthouden zonder dat uit het screenshot afgeleid kan worden wie deze mensen zijn of naar aanleiding van welke gelegenheid deze foto werd genomen (zie bijlage 1 van de aanvullende nota d.d. 16 september 2024) – meent de Raad evenwel dat dit gegeven niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging wegens haar politiek activisme aan te tonen. Dient te worden herhaald dat verzoekende partij geen enkel concreet element aanbrengt waaruit blijkt dat zij persoonlijk gevisieerd wordt door de Georgische autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten.

Ten slotte is haar verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. Voorliggend verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld en verzoekende partij dient hierbij haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

2.2.5. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In de bestreden beslissing worden desbetreffend immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“De documenten die u neerlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort en uw identiteitskaart, bevatten louter identiteitsgegevens die op zich niet worden betwist. De overige documenten die u neerlegde – nl. een attest van het ministerie van Justitie omtrent uw werkzaamheden voor de LGBTQI+-organisaties E.(...) M.(...) en B. (...), het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens omtrent de problemen tijdens de protesten op 17 mei 2013, een brief van uw advocaat in verband met dit arrest, een artikel over de algemene situatie in Georgië waarin het gaat over de rechten van LGBTQI+-personen in Georgië, een bundel documenten omtrent uw beroepsactiviteiten, een bundel documenten omtrent uw persoonlijke vervolgingsfeiten, een bundel documenten omtrent uw activisme voor de LGBTQI+-gemeenschap tussen 2011 en 2023, en een bundel documenten omtrent uw politieke activiteiten – tonen uw professionele en politieke activiteiten, uw activiteiten voor de LGBTQI+-gemeenschap, en de problemen die u omwille hiervan gekend hebt aan, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.*

Het schrijven van uw advocaat (d.d. 12/03/2024) waarin u verwijst naar verschillende bronnen en rapporten over de actuele situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, wijzigt evenmin iets aan voorgaande vaststellingen. U toont met dergelijk informatie omtrent de algemene situatie voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië immers niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u omwille hiervan een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.” Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.6. In zoverre verzoekende partij nog een vrees aanvoert om als hiv-patiënt in Georgië geen toegang te hebben tot de gezondheidszorg, bemerkt de Raad evenwel dat uit haar eigen verklaringen blijkt dat hoewel er weliswaar dokters zijn die geen hiv-patiënten willen behandelen, er niettemin nog steeds dokters in Georgië zijn die hiertoe wel bereid zijn. Immers zou zij zelf andere hiv-patiënten die bij haar om hulp kwamen vragen hebben doorverwezen naar dokters die wel hiv-patiënten behandelen (notities CGVS, p. 14). Voorts laat zij na concrete elementen bij te brengen waaruit kan blijken dat zij in Georgië verstoken zal worden van gezondheidszorg omdat zij hiv-patiënt is. Zij beperkt zich tot een verwijzing naar het reeds hogervermeld goedgekeurd wetsvoorstel met beperkingen voor de lgbt+-gemeenschap, doch de Raad bemerkt dat nergens uit de bijgebrachte informatie blijkt dat deze wet beperkingen oplegt wat betreft de toegang tot gezondheidszorg voor lgbt+-personen.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. *In casu* blijkt uit wat voorafgaat dat de door verzoekende partij aangehaalde problemen omwille van haar homoseksuele geaardheid en lgbt+-activisme niet actueel zijn dan wel onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging of ernstige schade, dat de incidenten die zij meemaakte in het kader van haar politieke activiteiten op zich eveneens onvoldoende zwaarwichtig zijn om in haar hoofde te kunnen spreken van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade en dat de vrees bij terugkeer die zij aanhaalde in het kader van haar politieke activiteiten louter hypothetisch is. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen, waardoor zij zich niet dienstig op de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet kan beroepen.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. In zoverre verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 29 september 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT